Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) nr. 952/2013 om EU-toldkodeksen

(COM(2018) 259 final — 2018/0123 (COD))

(2018/C 367/08)

Ordfører: **Antonello PEZZINI**

Anmodning om udtalelse	Europa-Parlamentet, 28.5.2018
	Rådet, 29.5.2018
Retsgrundlag	Artikel 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde
Kompetence	Sektionen for Det Indre Marked, Produktion og Forbrug
Vedtaget på plenarforsamlingen	12.7.2018
Plenarforsamling nr.	536
Resultat af afstemningen	147/0/2
(for/imod/hverken for eller imod)	

1. **Konklusioner og anbefalinger**

1.1. Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg (EØSU) har hele tiden været af den opfattelse, at en effektiv toldunion er en forudsætning for den europæiske integrationsproces for at sikre effektiv, sikker og gennemsigtig fri bevægelighed for varer med maksimal beskyttelse af forbrugerne og miljøet og den bedst mulige beskæftigelse og for effektivt at bekæmpe svig og forfalskning.

1.2. EØSU understreger vigtigheden af, at der er en klar, gennemsigtig og entydig lovgivningsramme for alle offentlige og private operatører og aktører, der handler på Unionens toldområde med anvendelse af sikre definitioner, procedurer og begreber for varer, der føres ind i og ud af EU's toldområde, således at toldunionen kan fungere effektivt og i overensstemmelse med gennemførelsen af den fælles handelspolitik.

1.3. EØSU støtter derfor den foreslåede lovgivningsramme, nemlig:

— ændringer i bestemmelser og tekniske regler i EU-toldkodeksen

— rettelser af tekniske fejl og udeladelser, således at kodeksen bringes i overensstemmelse med den internationale aftale mellem EU og Canada (CETA)

— imødekommelse af en medlemsstats anmodning om medtagelse af kommunen Campione i Unionens toldområde og den pågældende medlemsstats territorialfarvande i Luganosøen.

1.4. Udvalget finder, at det for Unionen og for de lande, som den har indgået frihandelsaftaler med, er vigtigt at støtte disse fælles anstrengelser for at fremme fri og fair handel i et dynamisk og fremadskuende samfund med det formål at stimulere den økonomiske aktivitet og fremme de fælles værdier og idéer, som blev udtrykkeligt formuleret i den europæiske fælles akt af 1986 og toldkodeksen af 1992 og videreudviklet med EUT af 2013, og som alle er medtaget som forslag i det langsigtede budget for 2021-2027 for at understøtte et mere effektivt told- og skattesamarbejde i EU.

1.5. Udvalget anbefaler, at man er særlig opmærksom på, at de ændringer, der følger af medtagelsen af »territoriale enklaver«, foretages samtidig i direktiv 2008/118/EF (punktafgiftsdirektiv) og direktiv 2006/112/EF (momsdirektiv).

1.6. EØSU anmoder Kommissionen om i 2021 at få tilsendt den planlagte rapport om midtvejsevaluering af lovgivningsrammen for EU-toldkodeksen, så det kan vurdere, hvorvidt de ændringer, der er blevet foretaget med denne forordning, har været hensigtsmæssige, og om de fælles digitale systemer, som bør være taget i brug inden da, er effektive.

2. **Indledning**

2.1. I henhold til artikel 3 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) henhører toldunionen (TU) under Den Europæiske Unions enekompetence, og EU-toldkodeksen har muliggjort:

— harmonisering af bestemmelser, der tidligere var forskellige

— anvendelse af ligebehandling

— indførelse af legitime sanktioner.

2.2. Fra 1. maj 2016 er nye toldbestemmelser trådt i kraft med det formål at gøre livet lettere for virksomheder i Europa og forbedre forbrugerbeskyttelsen. Med den nye EU-toldkodeks er der gennemført en større fornyelse af EU's toldlovgivning, som trådte i kraft i 1992.

2.3. Med den europæiske fælles akt af 1986, der trådte i kraft i juli 1987, blev der indledt et forløb, som gennem tre faser (1990 for kapital, 1993 for varer og 1999 med den fælles valuta) har ført til den situation, der er beskrevet i artikel 28 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, nemlig: »forbud mod told ved indførsel fra og ved udførsel til andre medlemsstater, såvel som mod alle afgifter med tilsvarende virkning«.

2.4. Efter kodeksen fra 1992 og forordningen fra 2008 nåede man i 2013 frem til den nuværende EU-toldkodeks, der suppleret med forskellige delegerede forordninger og gennemførelsesforordninger udgør en milepæl i den europæiske toldunion. EU-toldkodeksen er den ramme, som sikrer, at varer for mere end 3 000 mia. EUR kan føres ind i og ud af EU hvert år.

2.5. Efter ikrafttrædelsen af de nye materielle bestemmelser i forordning (EU) nr. 952/2013 om fastlæggelse af EU-toldkodeksen har høringer af medlemsstaterne og virksomheder gjort det muligt at identificere tekniske fejl og uregelmæssigheder, som bør korrigeres for at garantere retssikkerheden og sammenhængen i lovgivningen.

2.6. EU's toldområde svarer ikke nøjagtigt til summen af de områder, der udgør EU's geofysiske territorium. Således er nogle områder, der ligger inden for nationale grænser, udelukket fra EU's toldområde, mens andre områder, der ikke er en del af EU's geofysiske område, de facto betragtes som en del af toldområdet.

2.7. Så selv om de østrigske territorier Jungholz og Mittelberg, Fyrstendømmet Monaco, Republikken San Marino, de franske oversøiske departementer (DOM — Martinique, Guadeloupe, Fransk Guyana og Reunion), Isle of Man og De Kanariske Øer er en del af EU's toldområde, er andre områder, der er en del af EU's geofysiske område, udelukket fra det, såsom Færøerne, Helgoland og områderne Busingen, Ceuta og Melilla, de franske oversøiske territorier (TOM — Fransk Polynesien, Wallis og Futuna, Ny Kaledonien, De Franske Besiddelser i Det Sydlige Indiske Ocean og Antarktis, De Oversøiske Områder Mayotte, St. Pierre og Miquelon) samt Livigno. Campione d'Italia og den italienske del af Luganosøen mellem Ponte Tresa og Porto Ceresio har indtil nu været udelukket fra toldområdet, men Italien har anmodet om, at de medtages.

2.8. Forhandlingerne om en samlet økonomi- og handelsaftale mellem EU og Canada (CETA) blev afsluttet i september 2014 ved Rådets afgørelse (EU) 2017/37 af 28. oktober 2016. Med aftalen, der trådte i kraft den 21. september 2017, blev 99 % af toldafgifterne og mange andre hindringer, som indtil da havde været en belastning for erhvervsdrivende, afskaffet.

2.9. CETA-aftalen, som EØSU har udtalt sig om flere gange ([1]), indeholder adskillige aspekter af stor toldmæssig betydning, da der i henhold til aftalens artikel 1.4 oprettes et frihandelsområde mellem Canada og EU i overensstemmelse med artikel XXIV i GATT (1994) ([2]) og artikel V i GATS ([3]). Under alle omstændigheder påvirker aftalen ikke de allerede eksisterende yderligere rettigheder og forpligtelser mellem de kontraherende parter i henhold til WTO-aftalen og heller ikke de øvrige aftaler, som de er part i ([4]).

([1]) EUT C 48 af 15.2.2011, s. 87; EUT C 332 af 8.10.2015, s. 45; EUT C 227 af 28.6.2018, s. 27.
([2]) General Agreement on Tariffs and Trade.
([3]) General Agreement on Trade in Services.
([4]) Jf. artikel 1.5 i CETA.

2.10. Frihandelsområdet omfatter følgende, medmindre andet er angivet ([5]):

— for så vidt angår Canada: dets landområde, luftrum, indre farvande og territorialfarvande såvel som dets eksklusive økonomiske zone som defineret i canadisk national lovgivning i overensstemmelse med del V i De Forenede Nationers havretskonvention, der blev indgået i Montego Bay den 10. december 1982 (»UNCLOS-konventionen ([6])«), samt dets kontinentalsokkel som defineret i canadisk national lovgivning i overensstemmelse med del VI i UNCLOS-konventionen

— for så vidt angår Den Europæiske Union: de områder, hvor TEU og TEUF finder anvendelse, på de betingelser, der er fastsat i disse traktater og, hvad angår bestemmelserne vedrørende toldbehandling af varer, tillige de dele af EU's toldområde, der ikke er omfattet af ovennævnte områder.

2.10.1. EU og Canada har sammen med CETA underskrevet et fælles fortolkende instrument ([7]), som vil have retskraft, og som klart og utvetydigt beskriver indholdet af det, der er aftalt mellem Canada og EU i en række artikler i CETA, bl.a. artiklerne om det nye investeringsdomstolssystem, retten til at lovgive, offentlige tjenester samt miljø- og arbejdstagerbeskyttelse.

2.10.2. Den regelmæssige høring af medlemsstaterne og virksomheder har gjort det muligt at identificere nogle tekniske fejl og uregelmæssigheder, som bør korrigeres for at garantere retssikkerheden og sammenhængen. Det er baggrunden for Kommissionens forslag om bl.a. at bringe toldkodsen i overensstemmelse med en international aftale, der ikke var trådt i kraft, da kodeksen blev vedtaget, og Italiens anmodning om at medtage en del af sit territorium.

3. **Kommissionens forslag**

3.1. Kommissionen foreslår at ændre EU-toldkodeksen for at:

— korrigere tekniske fejl og udeladelser, herunder bringe toldkodeksen i overensstemmelse med bestemmelserne i internationale aftaler, der ikke var trådt i kraft, da kodeksen blev vedtaget, såsom den samlede økonomi- og handelsaftalen (CETA) mellem EU og Canada

— ændre definitionen af EU's toldområde for at medtage den italienske kommune Campione d'Italia og den italienske del af Luganosøen

— fastsætte specifikationer og tilføjelser til afgørelser og procedurefrister vedrørende bindende tariferingsoplysninger (BTO), summariske indpassageangivelser, angivelser til midlertidig opbevaring, summariske angivelser eller reeksportmeddelelse og undtagelser fra importtold under proceduren for passiv forædling.

4. **Generelle bemærkninger**

4.1. EØSU støtter fuldt ud Kommissionens mål om tekniske ændringer af EU-toldkodeksen for at sikre, at kodeksen opfylder målsætningerne om forbedring af europæiske virksomheders konkurrenceevne, men også for at sikre bedre beskyttelse af EU's finansielle og økonomiske interesser, den bedst mulige beskæftigelse og forbedre forbrugersikkerheden i EU.

4.2. EØSU understreger den betydning, som CETA tillægger bæredygtig handel og bæredygtig udvikling og de kontraherende parters relevante tilsagn inden for rammerne af det fælles fortolkende instrument for at styrke bestemmelserne herom, såvel som den positive tilgang til den nye, vedtagne model til løsning af investeringstvister.

4.3. Udvalget finder det derfor positivt, at intentionen er at bringe Unionens lovbestemmelser i overensstemmelse med de aftaler, der er indgået med Canada, hvad angår:

— bindende tariferingsoplysninger

— midlertidig opbevaring

— summarisk indgangsangivelse og angivelser, der skal indgives ved manglende fremsendelse af oplysninger om ikke-EU-varer inden ankomst,

---

([5]) Jf. artikel 1.3 i CETA.
([6]) De Forenede Nationers havretskonvention.
([7]) Vedtaget af Rådet ved undertegnelsen den 28. oktober 2016, og hvori fastlægges en bindende fortolkning af CETA i henhold til artikel 31 i Wienerkonventionen om traktatretten http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-13541-2016-INIT/da/pdf.

— ugyldiggørelse af angivelse til midlertidig opbevaring

— fuldstændig fritagelse for importafgifter i visse tilfælde

— nøjagtige ugyldiggørelsesvilkår i forbindelse med angivelse til midlertidig opbevaring, summarisk udpassageangivelse eller reeksportmeddelelse.

4.4. Udvalget støtter imødekommelsen af den italienske regerings anmodning om at medtage den italienske kommune Campione d'Italia og de italienske nationale farvande i Luganosøen i EU's toldområde fra 1. januar 2019.

4.5. Udvalget anbefaler, at der parallelt hermed foretages de nødvendige ændringer af direktiv 2008/118/EF (punktafgiftsdirektivet) og direktiv 2006/112/EF (momsdirektivet), og at de træder i kraft på samme dato, nemlig 1. januar 2019.

4.6. Udvalget anmoder om, at Kommissionen i 2021 forelægger EØSU den forventede evalueringsrapport om effektiviteten, sammenhængen og rigtigheden af de nye retlige rammer for EU-toldkodeksen som ændret ved de foreliggende lovgivningsmæssige forslag.

Bruxelles, den 12. juli 2018.

Luca JAHIER
Formand
for Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg